

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Csp/215/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214948
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2217214948.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ Z. I., T.. XX.XX.XXXX, U. H. S. G., I. XXX/XX, zastúpenému Mgr. Renátou Dobrovodskou, advokátkou, Bratislava, Rožňavská 22, a 2/ M. Š., T.. XX.XX.XXXX, C. S. G., o zaplatenie 79.261,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 83.540,95 eur a úrok z omeškania 8,15% ročne zo sumy 83.213,16 eur od 26.08.2014 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Súd priznáva žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Právny predchodca žalobcu (Československá obchodná banka, a. s., Bratislava, IČO 36 854 140) sa žalobou zo dňa 18.08.2017 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by boli žalovaní zaviazaní k zaplateniu istiny vo výške 79.261,99 eur, ďalej zmluvného úroku 3.951,17 eur, úroku z omeškania 187,79 eur, poplatkov 140 eur, k tomu úroku 6,64% ročne z istiny od 26.08.2014 a úroku z omeškania 8,15% ročne z istiny od 26.08.2014 až do zaplatenia a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovaným bol poskytnutý hypotekárny úver v sume 99.150 eur, bol zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva, žalovaní opakovane porušovali zmluvné podmienky, preto banka úver zosplatnila, následne začala výkon záložného práva. Dlžná suma ku dňu zosplatnenia predstavuje sumu 83.540,95 eur a pozostáva zo žalobného nároku. Žalovaní na úvere zaplatili v období pod apríla 2007 do decembra 2013 celkom 59.428,01 eur, z toho na istinu bola započítaná čiastka 19.888,01 eur. V priebehu konania banka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.09.2017 bola pohľadávka voči žalovaným postúpená na žalobcu.

(2) Žalovaní sa na adrese trvalého pobytu nezdržiavajú, žaloba bola obom doručená cestou ich zamestnávateľov, žalovanej 2/ dňa 19.07.2018 (k žalobe sa napriek výzve súdu nevyjadrila), žalovanému 1/ dňa 11.01.2019. K žalobe sa žalovaný 1/ vyjadril písomne podaním z 18.01.2019 tým, že nepopiera skutkový a právny stav tvrdený žalobcom výzva žalobcu a oznámenie o zosplatnení úveru nebili však žalovanému doručené. Predpokladal, že pohľadávka banky bude uspokojená predajom nehnuteľností, výkonu dražby nebránil, nie je mu známy dôvod, pre ktorý banka od dražby upustila, nakoľko predaj nehnuteľností (ktoré majú inak hodnotu vyššiu ako je vyčíslená výška pohľadávky), považuje žalovaný 1/ za vhodný spôsob uspokojenia nároku žalobcu.

(3) Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(4) Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(5) Zmluvou o poskytnutí úveru č. 051891 zo dňa 16.04.2007 právny predchodca žalobcu (banka) žalovaným poskytol (bezúčelový) úver vo výške 99.150 eur s úrokom 6,67% ročne. Úver mali žalovaní splatiť do 20 rokov v mesačných splátkach po 749,19 eur, vždy k 23. dňu mesiaca. Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 7,01%. Návratnosť úveru bola zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 16.04.2007. Banka listami zo dňa 29.05.2014 upozornila žalovaných na omeškanie so splácaním v sume 4.689,55 eur s výzvou na bezodkladnú úhradu a s upozornením na možnosť zosplatenia úveru, následne listami zo dňa 26.08.2014 (žalovanému 1/) a 05.09.2014 (žalovanej 2/) vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru k 25.08.2014 s vyčísleným zostatkom 83.560,47 eur (resp. 83.755,67 eur).

(6) Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalovaní uzavreli predmetnú zmluvu ako spotrebiteľia, právny predchodca žalobcu je podnikateľ a úvery poskytuje opakovane (dodávateľ), žalovaní sú fyzické osoby, ktoré preukázateľne nekonali v tomto vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ). Na daný právny vzťah sa síce s poukazom na § 1 ods. 2 písm. e/ nevzťahujú ustanovenia (v čase uzavretia zmluvy účinného) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ), ide však o vzťah spotrebiteľský a podlieha režimu ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. - OZ).

(7) Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(8) Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(9) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(10) Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom od 01.11.2008) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(11) Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

(12) Aktívna legitímácia žalobcu postúpením pohľadávky bola preskúmaná a preukázaná v zmysle § 524 ods. 1 OZ v znení § 98 ods. 8 zákona o bankách, úver bol pôvodným veriteľom riadne zosplatený, omeškanie dlžníka (žalovaných) bolo preukázané písomnou výzvou, aj v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti poukazom na porušenie Všeobecných obchodných podmienok v bode 7.6.1 a/, pričom vyhlásenie mimoriadnej splatnosti umožňovalo veriteľovi dojednanie v bode 7 zmluvy.

(13) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z

omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(14) V danom prípade strany uzavreli zmluvu o úvere. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobca predložil súdu zmluvu o úvere z 11.04.2007, v zmysle ktorej bol žalovaným poskytnutý bezúčelový úver vo výške 99.150 eur. Žalovaný nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nespороvali. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola sčasti podaná dôvodne. Žalobca cestou advokáta na pojednávaní potvrdil, že úrok z úveru predstavoval do zosplatnenia čiastku 3.951,17 eur. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný riadne úver nesplácali, úver bol zosplatnený dňom 25.08.2014. Žalobca má však nárok na úrok z úveru výlučne do času zosplatnenia úveru (v zmysle rozhodnutia NS SR vo veci sp. zn. 4Obo/143/1998: „pri mimoriadnom zosplatnení úveru veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Nastupuje tak stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov, teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. ...“), preto súd v časti nároku na úrok z úveru pre čas po zosplatnení úveru (uplatnený percentuálnou sadzbou 6,64% ročne) žalobu zamietol. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Nedôvodnosť nároku na úrok z úveru po jeho zosplatnení bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/264/2018 zo dňa 25.03.2019 a Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015). V zostávajúcom nároku súd žalobe vyhovel, zároveň priznal aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v percentuálnej sadzbe v súlade so zákonom) z priznanej čiastky odo dňa navrhovaného žalobcom, keďže žalovaný sa s vrátením úveru preukázateľne dostali do omeškania.

(15) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(16) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(17) Súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi v plnom rozsahu, ako po procesnej stránke úspešnej strane sporu, keďže neúspešný bol len v nepatrnej časti na príslušenstve pohľadávky.

(18) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)